

kasač

časák

VOL.2 ÚNOR

ROZHOVORY

KOMIKS

ZÁBAVA

OBSAH

CO NAJDETE V TOMTO ČÍSLE?

5

NA CESTÁCH

NEMUSÍŠ CESTOVAT DO ZAHRANIČÍ, OBJEV
KOUZLO ČESKÝCH HOR

10

ZA KATEDROU

ROZHOVOR S PANEM UČITELEM
ZEMÁNKEM

12

PROJEKT PAMĚTNÍK

BÁDÁM, BÁDÁŠ, BÁDÁME V HISTORII
NAŠICH PRARODIČŮ

16

SPORTOVNÍ AUTA

A VŠE, CO JSTE O NICH DOPOSUD
NEVĚDĚLI

19

ŽIVOT MAZLÍČKA

DALŠÍ DÍL PLNÝ TIPŮ, JAK POROZUMĚT
SVÉMU MAZLÍČKOVÍ

28

BÁSNICKÉ MOMENTY

ANEB DALŠÍ MLADÍ POETICI NA NAŠÍ
ŠKOLE

32

KOMIKS NA POKRAČOVÁNÍ

SLEDUJ DALŠÍ DOBRODRUŽSTVÍ

...A MNOHO DALŠÍHO...

ROK 2022

Když jsem uvažovala, čemu se věnovat v tomto úvodníku tentokrát, magičnost data, v němž vydáváme zimní číslo, nebylo možné neokomentovat.

22. 2. 2022

I přestože své životy neřídíme dle numerologických výpočtů, aniž bychom si to uvědomovali, věnujeme číselným kombinacím značnou pozornost. Sudá čísla jsou v dějinách spojována s negativními konotacemi: věnovat kytici se sudým počtem květin může mít až fatální následky. Ani v pohádkách si sudá čísla nevedou příliš dobře, až na ojedinělou dvanáctku. Vsadím se, že ve vašem okolí je spousta lidí, kteří vám na otázku jejich oblíbeného čísla odpoví - „sedm“!

Nelpěme však na stereotypech, buďme otevřeni novým možnostem, nebojme se vystoupit ze své komfortní zóny: my jsme se v redakci rozhodli vydat další číslo v sudém roce, v sudém měsíci, sudého dne, a přesto výsledek stojí za to!

MONIKA SEKELOVÁ
šéfredaktor časopisu

Já osobně v důležitost čísla
věřím a souhlasím s tím, že se
dá považovat za věc
magického charakteru!

Co jsou to čísla?

Podle mě jsou čísla důležitá,
zapisujeme jimi nějakou
důležitou událost, např. datum
narození. Pro mne je velmi
zajímavé životní číslo, které
získáme tak, že sečteme celé
naše datum narození, vyjde
nám dvouciferné číslo a jeho
číslíčky sečteme k sobě. Když
zjistíme, jaké je naše životní
číslo, tak se můžeme dozvědět
více o sobě, což je skvělé, ne?

22.2.2022 - REDAKTORKY A ČÍSLA

Číslo 7 je šťastné a
magické číslo, pro mě
symbolizuje štěstí, radost,
lásku a úspěch!

Trojka!

Číslo 5 mi přijde
jako veselé číslo!

Pětka!

Dva!

HORALSKÉ OKÉNKO

Hory jsou dobrým místem na vyčištění hlavy. Je tam klid, čerstvý vzduch a může tam být i dobrá zábava.

Co si vzít na sebe, když jdete na hory? Tohle je, myslím, častá otázka každého člověka, co moc nechodí na hory, ale chtěl by začít. Tak já vám dám pár tipů a rad.

Určitě si na hory neberte boty na podpatku, ale spíš nějaké pohorky, např. Olangy nebo Salamony. Oblékejte se podle toho, jaké je počasí: když bude zima, tak nějaké termo prádlo a na to nějaké sportovní tričko a legíny. Kdyby bylo teplo, tak nějaké kraťasy a sportovní tričko.

Přemýšlíte, jak trávit volný čas aktivně a neprosedět další víkend s popcornem v ruce u Netflixu?

Naše redaktorka Linda vám ukáže, jak se zabavit horskou turistikou.

Ted' vám dám pár tipů, kam byste mohli jít:

HOTEL SRDCE BESKYD

Můžete navštívit hotel Srdce Beskyd: to zaparkujete pod Martiňákem a dojdete si tam pěšky. Je tam krásná cesta lesem, kde je klid a ticho. Navíc je to docela krátká trasa, sice je mírně do kopce, ale jinak je v pohodě. Pokud budete mít chuť třeba na kofolu nebo něco malého, tak je tam okénko, kde si můžete něco dát. Bohužel je to teď zavřené, protože

se celý hotel opravuje. Určitě bych tuhle trasu doporučila. Navíc je to jedna z mých nejoblíbenějších tras.

BÍLÝ KŘÍŽ

Cesta k němu je dlouhá asi 7 km. Je to taková hřebenová cesta. Pokud někdo neví, co je to hřebenová cesta, tak je to cesta, kterou jdete z kopce do kopce, takže není tak náročná.

Dokonce máte po cestě i jednu hospodu a v cíli druhou. Ta hospoda, co je po cestě, je otevřená snad vždycky. Prodávají tam třeba nějaká jídla, pití, polévky a sladkosti. Určitě bych vám doporučila dát si tam borůvkové knedlíky, jsou výborné.

Když dojdete až k Bílému Kříži, tak musíte jít ještě kousek dál a narazíte na hospodu, kde je i super hřiště, a když půjdete ještě dál, tak narazíte na hranice Slovenska.

Tam kousek za hranicemi je hospoda, která je zchátralá: jmenuje se Kysuca.

Je to moje nejoblíbenější procházka, kterou určitě doporučuji.

MARTIŇÁK

Je to docela krátká procházka, která začíná mírně do kopce a potom skoro u cíle je trochu víc do kopce.

Když vyjdete nahoru, tak je tam hospoda, kde si můžete dát taky nějaké teplé jídlo a ohřát se uvnitř.

Pokud byste si chtěli udělat trochu delší procházku, tak se odtamtud dá jít i na Čertův mlýn. Bohužel je to fakt dost do kopce. Například já tu cestu na Čertův mlýn nemám moc ráda.

LYSÁ HORA

Je to pořádný kopec. Myslím si, že se tam dá jít třemi cestami.

Když vyjdete na vrchol, tak uvidíte dvě hospody, a v té jedné můžete dokonce přespat.

Je to překrásná cesta, ale dost náročná. Určitě bych vám doporučila jít tam v zimě, protože to pak můžete sjet na bobech dolů. Navíc je to v zimě překrásné, ale hodně to klouže, takže musíte dávat pozor!

To bude pro tentokrát asi vše: já doufám, že určitě vyzkoušíte nějakou trasu a bude se vám líbit stejně jako mně.

PUTOVÁNÍ V ČASE

Někdy má člověk potřebu přemýšlet hlouběji než pouze v rovině své současnosti a běžných potřeb, někdy má potřebu ohlížet se za minulostí a hledat odpovědi na otázky, proč? Zamyšlení nad „starými časy“ si dnes pro vás připravila naše redaktorka Niky.

TAKY SI NĚKDY ŘÍKÁTE, JAKÉ TO ASI BYLO ZA VÁLKY?

Já jsem osobně velmi ráda za to, že jsem se nenarodila někdy v roce 1939, v době druhé světové války. Když jdeme pryč od těchto brutálních věcí, tak nebyl vlastně žádný internet. Přiznám se, že já jsem ten typ člověka, co nevydrží bez mobilu ani pět minut, natož tak být úplně bez něj. Ale lidé kdysi ani nemohli tušit, že něco takového bude existovat.

REÁLNĚ, CO TO INTERNET JE?

Nějaká pomyslná čára létající mezi námi?

KDO VYNALEZL INTERNET?

S vynálezci internetu nevím, ale tak třeba Larry Page měl úzkosti ze závěrečné zkoušky. Poté se na základě nich dostavil sen, ve kterém se mu zdálo něco o tom, že by všechny odpovědi mohl vyhledat na internetu.... . Pak přišel s Googlem.

Sny, to bychom si klidně mohli taky někdy probrat. Každopádně, jak někoho napadne tak geniální „věc“? Sice to není nijak extrémně dlouho od jeho nalezení, ale i tak. Je to systém, který spojuje lidi a vytváří mezi nimi nějakou komunikaci. Můžeme díky němu

vyhledat skoro každou informaci, a tak usnadňuje všem život. Celkově je zajímavé, co je člověk schopen během několika staletí dokázat.

TEĎ SI PŘEDSTAVTE, JAKÉ TO MUSELO BÝT V PRAVĚKU?

Pralidé neměli mezi sebou ani pořádnou komunikaci a domlouvali se rukama. A to ještě nemluví o obstarávání potravy. My máme vše hezky „naservírované“ v obchodech, kde si to jednoduše koupíme. Nyní jsem šla moc daleko v čase.

POJĎME ZASE ZPÁTKY DO DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLKY.

Žít za Hitlera taky nebyla rozhodně žádná výhra. Pokud jste nebyli Němci, plavovlasí s modrýma očima, tak byste se naživu moc dlouho neudrželi. Nejhorší to měli Židé a Romové. Končili v koncentračních táborech v plynových komorách.

Jak jste asi sami pochopili, tak Hitler byl silný rasista, proti každému, kdo nebyl Němec. Měl také svoji knihu „Mein Kampf“ (v překladu: můj boj), jež byla plná rasistických názorů. Malé děti v německých školách měly i vlastní předmět „Jak poznat Žida“, protože Adolf Hitler všem říkal, jak jiné rasy jim vlastně chtějí ublížit a že jsou špatné. Ale kdo těm dětem a lidem mohl vysvětlit, jak to ve skutečnosti je?

TOUTO ÚVAHOU JSEM VÁM CHTĚLA ŘÍCT...

...že i když třeba nežijete život vašich snů, vždy byste se mohli cítit hůř. Buďme rádi, že nezažíváme to, co rodiny před mnoha lety: myslím nejen dobu druhé světové války, ale i starší dějiny naší historie. Taky doufám, že jste se i něco nového dozvěděli a můžete „flexit“ na spolužáky, co všechno víte a znáte.

**flexit = dělat na někoho dojem*

NIKY

ZA KATEDROU

Takže jsem tyto dva zájmy vlastně skloubil.

Je něco, co byste chtěl naučit studenty, ale nemůžete?

Pokud něco považuji za zajímavé, tak to vždy určitě zmíním. Co bych si však přál, je učit o přírodě více v přírodě. Ale za 45 minut se s žáky do lesa a zpět prostě nedostanu. Tak se to alespoň snažím nahrazovat tím, že nosím co nejvíce přírodnin přímo do tříd.

Jaký pokrm vám nejvíce chutná ve školní jídelně, popř. jaké jídlo byste si zde přál vidět?

V jídle nejsem vybíravý. Myslím si, že zdejší školní jídelna vaří opravdu dobře. Velmi mile mě například překvapily jejich zeleninové oblohy. Jen mě vždy zaráží, jak žáci vracejí nedojedené jídlo. Myslím si, že alespoň na druhém stupni už každý dokáže odhadnout, kolik knedlíků sní, a u výdeje si o ně říct... .

Máme tady pravidelné okénko nahlízející na osobnosti naší školy. Tentokrát jsme vyzpovídali novou tvář učitelského sboru, pana učitele Martina Zemánka.

Co ho baví, čím chtěl být, jak mu chutná ve školní jídelně a mnoho dalšího se dozvíte v tomto článku.

Byl váš sen být učitelem už odmala? Popř. čím jste si přál být?

Pro učitelskou profesi jsem se rozhodl až na vysoké škole. Na druhou stranu jsem se o přírodní vědy zajímal už od dětství a také jsem pracoval s mládeží v rámci různých kroužků, či akcí pro školy

**Provozujete nějaký sport/koníček,
který vás baví/naplňuje?**

Celkově na sporty moc nejsem. Ale když najdu chvíli, tak rád plavu. Je to sport, u kterého dokáži vypnout.

*„V jídle nejsem
vybíravý. Myslím si,
že zdejší školní
jídlna vaří opravdu
dobře... .“*

**Cestujete rád? Kde se vám nejvíce
líbilo?**

Ano, cestování je super. Rád poznávám nová místa, zejména přírodu, čehož pak využívám při vyučování. Nejvíce oblíbené místo asi nemám, každé má něco do sebe. Ale asi nejvíce vzpomínám na třítydenní pobyt v africké Ugandě. Ta odlišnost oproti evropskému cestování se ani nedá popsat, to se musí zažít.

Jaký je váš oblíbený hudební žánr?

Nemám žádné výrazné hudební preference, když už hudbu poslouchám, nejčastěji při řízení, pak volím rádio. Kdybych však měl jmenovat nějakou konkrétní kapelu, byla by to *Mňága a Žďorp* z Valašského Meziříčí.

*„...cestování se ani
nedá popsat, to se
musí zažít.... .“*

**Máte něco, co byste chtěl sdělit
čtenářům?**

Nic konkrétního mě nenapadá

Děkujeme Vám za rozhovor.

NIKY A ELIŠKA

PROJEKT PAMĚTNÍK

O historii se nemusíte dozvídat pouze z knížek, či nějakých audiovizuálních záznamů. Zajímavým způsobem získávání poznatků může být také přímý rozhovor s někým, kdo si danou událost, dobu prožil na vlastní kůži.

Dne 9. 12. 2022 se uskutečnil rozhovor s pamětníkem, který je dědečkem jedné žákyně této školy. Pamětník, který k nám zavítal, se jmenoval pan Josef Kutěj. Tohoto projektu se zúčastnily žákyně 8.A, jež se zajímají o historii. Jedná se o Anetu Šebestovou, Claudii Ceníčkovou, Adélu Luskovou, Kristýnu Trávníčkovou, Terezu Lutkovou, Lucii Raškovou. Vše probíhalo pod vedením pana učitele Jurkase.

Tento projekt byl hodně odkládán, což všechno docela zkomplikovalo.

Pamětník přišel k nám do školy a vše se odehrávalo v učebně přírodopisu a chemie. Pan učitel Jurkas připravil jak pro pana Kutěje, tak i pro nás malé pohoštění. Když jsme se občerstvili, začali jsme nahrávat. Nejtěžší na tom všem asi bylo zachovat ticho. Nic na nahrávce nesmělo být slyšet, jen hlas pamětníka. Samozřejmě to někdy nevyšlo, protože jsme museli během toho celého rozhovoru pořídit nějaké fotky.

Pan Kutěj s sebou přinesl i své fotky, takže jsme mohli vidět, co v životě prožíval. Celý rozhovor začal samozřejmě jeho mládím. Narodil se, když byl v Československu komunismus. Vyprávěl jeho celý život od dětství, přes dospělost až po stáří. Vyprávěl

nám o svých láskách, ale i o práci. Pracoval ve Vítkovicích a v té době se muselo umět rusky, jinak byste se někde těžko domluvili. Názorně nám ukázal, že ještě plynule rusky umí, ale zvládá i německy.

Mě osobně (Terezu Lutkovou) celý tento projekt velmi bavil. Dozvěděla jsem se víc o době v minulosti a poučila se tím. Během celého výkladu jsme si vypisovali různé otázky, které nás k příběhu pana Šebesty napadaly.

Na konci celého příběhu jsme postupně každá přečetla alespoň jednu otázku. Pan Kutěj milerád odpověděl a my se už jen na nahrávku rozloučili a poděkovali.

Ukončili jsme nahrávání a na chvíli jsme ještě poseděli a popovídali si. Nakonec jsme ještě pořídili společné foto a poté se vrátili zpět do výuky.

TERKA A ANET

VESMÍRNÉ MISE

S malými kamarády, prvňáčky z 1.A, spolupracuje 8.A už od září tohoto školního roku. Co všechno spolu doposud zažili, si můžete přečíst z pohledu našich redaktorek Terezy, Adély a Mariny.

POUŠTĚNÍ VESMÍRNÝCH LODÍ...

Dne 25. října 2021 jsme se již podruhé setkali s našimi malými kamarády. Tentokrát jsme si pro ně přichystali pouštění vesmírných lodí. Nejdřív museli ve třídě zjistit kód, kterým se budou moci dostat ven na školní zahradu. Dali jsme jim čtyři příklady a z nich zjistili kód potřebný pro otevření vesmírné brány. Když jsme všichni byli hotovi, odešli jsme se převléct, aby nám venku nebyla zima. Když jsme se oblékli, odešli jsme k zařízení, na které jsme natukali náš kód a tím si otevřeli dveře ven.

Na zahradě si prvňáčci odložili věci, vzali své draky a hurá do vesmíru! Vždycky jsme čekali, až začne foukat vítr, a pak jsme běhali s draky. Po nějaké době se začali draci zasekávat i ve stromech. Když je pouštění vesmírných lodí přestalo bavit, tak jsme chvíli hráli i jiné hry, jako např. červená, zelená. Nakonec jsme se všichni rozloučili a vrátili se zpět do výuky.

VE HVĚZDNÝCH LABORATOŘÍCH...

Dne 29. listopadu 2021 jsme se sešli znova s našimi malými kamarády. Než jsme vyrazili na cestu do hvězdných laboratoří (kuchyňka a učebna cizích jazyků), tak jsme prvňáčkům přečetli naši autorskou pohádku o „Hvězdě a hvězdném prachu“. Potom jsme se chytli za ruce a šli jsme tvořit šumivé koule a mýdla, z našeho poctivě nasbíraného hvězdného prachu. Když jsme došli na pavilon D, rozdělili jsme se do dvou skupin - každá skupina byla v jedné hvězdné laboratoři. My jsme byly s našimi prvňáčky ve hvězdné laboratoři č.1 (kuchyňka) a vyráběli mýdla s vesmírným prachem. Při výrobě mýdla to byla místy sranda, nakonec jsme ho totiž trochu připálili a vznikl nám z toho Carnage. Každý si vybral hračku, barvu, vůni a třpytky a vytvořil si mýdlo podle sebe. Potom jsme uklidili, rozloučili se s našimi malými kamarády a zase jsme se šli učit. Když to tak shrneme: bylo fajn, užili jsme si to a hlavně se to líbilo našim malým kamarádům.

SPORTOVNÍ AUTA

Říkáte si, že auta musí být koníčkem pouze mužským? Ženy v této oblasti nemají co dělat? Že tomu tak nemusí být, vás přesvědčí naše redaktorka Nela, která krásná auta nejen miluje, ale také o nich spoustu informací ví.

Každý jsme už aspoň jednou záhledli sportovní auto, a pokud ne, tak popřípadě jakékoliv jiné auto. Každý k autům máme jiný vztah.

- Někteří lidé milují auta natolik, že začnou pracovat v této oblasti, užívají si jízdu v autě a kdykoliv mají příležitost a čas, tak se projedou.
- Druhá skupina lidí auta nevnímají ve svém životě jako nic zásadního, ale zase nic proti nim nenamítají.
- Je tu ještě třetí skupina lidí (mezi níž mj.patří i můj taťka) a ti si jízdu v autě naprosto neužívají, nevidí na autech nic zajímavého a odmítají mít s nimi cokoli společného. Ne všichni mají rádi auta a já jakožto milovník aut to respektuji, ale nijak se tím nenechávám odrazovat.

Nejvíce mám ráda jednu skupinu aut, která se výrazně liší od těch ostatních. Sportovní auta. Možná jste to čekali, protože sportovní auta jsou v této době oblíbená, ale zase tímto nechci dávat najevo, že nemám ráda ty ostatní, jako např. terénní. Dnes jsem si tu pro vás nachystala pár informací ke sportovním autům, které mám nejraději.

Tohle auto je snad od té nejlepší a nejdražší automobilky, co znám. Tato švédská automobilka se specializuje na výrobu aut malých sérií. Model Koenigsegg byl poprvé představen v Ženevě r.2014.

Stojí kolem 150 milionů dolarů. Schválně, že si netipnete, kolik kilometrů za hodinu tento úžasný vůz dokáže ujet? Neuvěřitelných 440 km/h! Nikdy bych nevěřila, že sportovní auto by dokázalo jet takovou neskutečnou rychlostí. Ani si nedokážu představit, že by vedle mě jel někdo tak rychle.

KOENIGSEGG

LAMBORGHINI VENENO

Máme tady našeho triumfálního favorita, co se týče Lamborghini. Ano, Lamborghini Veneno je mezi všemi druhy Lamborghini nejrychlejší. Má krásných 750 koní a jede rychlostí 355 Km/h. Co se týče samotné váhy, váží 1,49 tun a pohon má na všechna čtyři kola. Toto Lamborghini také stojí snad celé jmění, konkrétně 105 milionů korun. Také patří k jednomu z nejradikálnějších supersportů, z hlediska designu. Byla vyrobena pouze v devíti exemplářích a jejich cena na aukcích začínala na 4,5 milionech dolarů.

Auto, které jsme mohli vidět v té nejlepší sérii filmů na světě *Rychle a zběsile 7*. Můžeme ho spatřit ve scéně, kde přeskakuje z mrakodrapu na mrakodrap. Tento úžasný automobil pod kapotou skrývá dvakrát přeplňovaný šestiválec Porsche. Tento motor má 740 koní. Lykan je jedním z nejexkluzivnějších aut na světě. Pokud to ovšem nestačí, je vybaven světově prvním holografickým displejem ve vzduchu. Tělo Lykanu je z uhlíkového kompozitu.

LYKAN HYPERSPORT

MCLAREN P1

Stejně jako Koenigsegg, tak i McLaren patří rovněž k nejrychlejším autům na světě. Zrychlení z 0 na 100 Km/h dokáže za pouhé 3 sekundy. Jeho cena je odhadovaná na 26 milionů korun. McLaren P1 je vyráběn britským výrobcem aut McLaren Automotive. Dveře se otevírají směrem nahoru a tím dávají autu kouzlo luxusu.

To je ke sportovním autům pro dnešek vše. Mějte se krásně a u dalšího článku „ahoj“!

ŽIVOT MAZLÍČKA VOL. 2

V minulém díle jsme si povídali o tom, jaké to je, když si králíčka poprvé přivedete domů, jak se s ním mazlit a jakou má mít stravu? V dnešním díle si řekneme různé zajímavosti ohledně řeči těla: králíci toho totiž řečí těla dokážou říct opravdu mnoho.

KDYŽ KRÁLÍČEK ODPOČÍVÁ...

Když si králíček lehne s nataženými nohama, znamená to, že je spokojený a zrovna odpočívá... .

Hodně lidí si myslí, že na obrázku, kde králíček odpočívá, spíše spí, což není vůbec pravda. Králík opravdu pouze relaxuje.

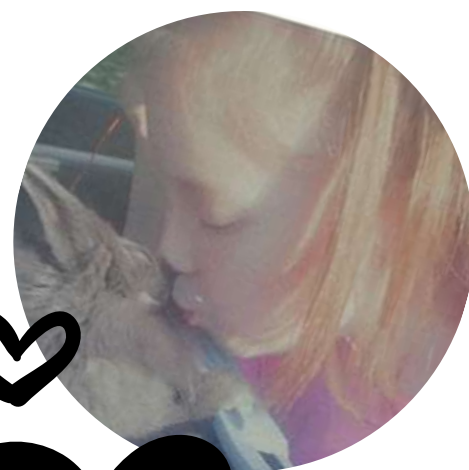
JAK KRÁLÍČEK VYPADÁ, KDYŽ SPÍ?

Jak to poznám, že spí? Má zavřené nebo otevřené oči?

Králíček je většinou schoulený do klubíčka. Má tlapky pod hlavičkou a nohy pod zadečkem. Králíci spí s otevřenými očima, protože mají oproti člověku méně citlivý povrch bulvy (například vůči prachu), proto také méně mrkají. Oko si rovněž mohou chránit třetím víčkem, mžurkou. Spánek s otevřenými očima jim tedy nijak neškodí. Mohlo by vás také zajímat, že králíci spí cca 8 hodin denně a spí hlavně přes den.

JAK POZNÁTE, ŽE VÁS MÁ KRÁLÍČEK RÁD?

Je to prosté, když si to vezmete z vašeho pohledu, tak my králíčkům nebo celkově mazlíčkům dokazujeme lásku tím, že se o ně staráme atd. Ale přímo jim dokazujeme lásku např. tím, že je hladíme a pusinkujeme. Když jim dáme právě pusu třeba na čumáček, tak taková králíčí pusinka je to, že vás olíznu. Dokazují vám tím, že vás mají rádi a že jim je s vámi dobře, pokud jste ovšem předtím, než vás olízli, nejedli něco dobrého. Ve zkratce, chtějí vám prokázat své díky za to, co pro ně děláte a že jste na ně hodní.

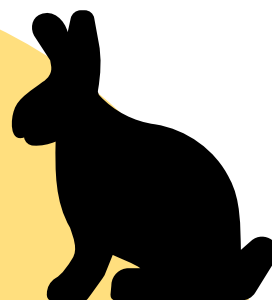
JAK POZNÁTE, ŽE CHCE KRÁLÍČEK VAŠI POZORNOST?

Když chce králíček pohladit nebo celkovou pozornost, většinou do vás šťouchne čumáčkem. Má to znamenat, že chce, abyste zahodili činnost, již právě děláte, a věnovali se mu.

Tento čin je hrozně těžký popsat, ale představte si, že sedíte s králíčkem u televize. Hladíte ho a on vás na oplátku líže a zničehonic vám dá čumáček pod ruku, nohu nebo respektive se do vás zkrátka zachumlá. Znamená to, že si vás váží a že vám věří. Musím uznat, že je to opravdu krásný pocit.

JAK POZNÁTE, ŽE MÁTE KRÁLÍČKOVU DŮVĚRU?

KRÁLÍČEK A STRACH?

Když má králíček strach, tak většinou dupe ale takovou hlasitostí, až jste překvapeni, že takové malé stvoření ze sebe může vydat tak hlasitý zvuk. Přirovnala bych to k obroví. Bohužel, z této události mám také historku. Jednou v noci Ellinka (můj králíček) začala dupat opravdu hlasitě. Jelikož to bylo v noci, tak jsem byla celkem paranoidní a myslela jsem si, že je to nějaký zloděj. Naštěstí, to byla pouze Ellinka, i když doteď nechápu, z čeho měla strach.

Když už je králíček opravdu vyděšený, zachumlá se do koule, podivně vrčí, a potom běhá z místa na místo, opět tvoří tvar koule. O tom naštěstí žádnou „historku“ nemám.

Jelikož Ellinka to dělá dost často, tak vím, že králíček má většinou hlad a je natěšený na jídlo. Nebo se zkrátka nudí a chce vás jen provokovat, hrát si.

KOUŠE KRÁLÍČEK DO KLECE?

V příštím díle si napíšeme např. o falešné březosti a o různých zajímavostech, o obdobích, jež králíčky prožívají.

JAK SRNEČKA HLEDALA KRMELEC

Sněžilo, mrzlo, až praštělo a Niki se snažila najít skrýš. Vánice ji zahnala daleko od její matky, daleko od všeho, co znala. Byla přece jen malá srnečka a bouře byla moc silná. Energie, síla i verva dál křičet a volat o pomoc ji dávno opustily. Místo toho se soustředila na každý svůj krok, neb špatné rozhodnutí by jí mohlo být osudné. Měla hlad a její nohy jakoby se už vzdávaly, z posledních sil se pohybovala v hlubokých závějích.

Honza a jeho sestřička Klárka se pokoušeli najít krmelec, Honza nesl - přesněji řečeno tahal - těžký pytel kaštanů a jeho mladší sestra kolem něj vesele poskakovala.

„Pojď! Neloudej se!“ peskovala staršího bratra holčička.

„Tobě se to řekne, když netáhneš to co já.“ oponoval Honza a námahou i zimou měl na tváři ruměnec. Jejich dech se v štiplavém mrazu srážel v obláčky páry. Slunce jim svítilo vesele na cestu, sníh se v jeho záři překrásně třpytil a oni se loudavým tempem pohybovali dál.

Chlapec s funěním a značnou námahou sypal kaštany ke krmelci na připravené místo, jeho sestra stále vesele poskakovala kolem.

„A teď si počkáme, až přijdou zvířátka!“ křičela rozjiveně přes celý les.

„Když budeš takhle rvát, tak nepřijde nikdo,“ opáčil nevrle Honza a Klárka náhle ztichla.

„A myslíš, že zvířátka naše kaštany najdou?“ zeptala se po chvíli dívenka.

„Když půjdeme pryč, tak oni jistě přijdou,“ ukonejšil ji bratr a přál si, aby po jeho slovech chtěla jít domů.

„Tak co tu ještě stojíš!“ vytkla mu mladší sestřička a neuvěřitelnou silou ho chňapla za ruku a táhla co nejdál od krmelce.

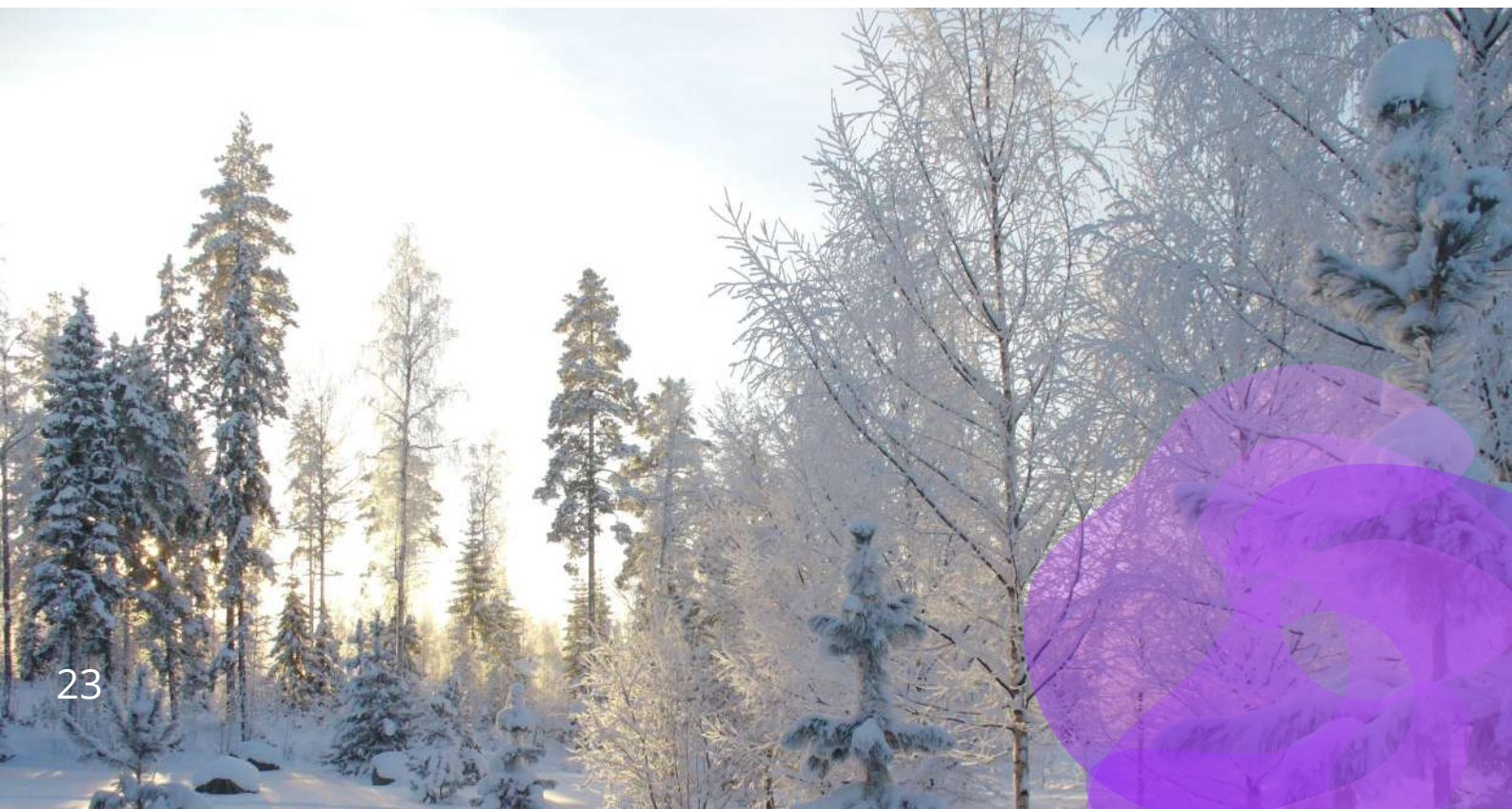
Niki za probdělé noci bojovala s mocným živlem a už téměř neměla sílu pokračovat ve své pouti. Jen silou vůle se stále držela na nohou a pak to uviděla. Mezi stromy se rýsovala stavba krmelce! Srnečka v duchu zajásala. Zapomněla na svou dosavadní únavu a radostně se rozběhla vstříc své záchraně. Bylo to pro ni jako poklad, jako zázrak! Bylo tam vše. Kaštany, seno a solný krystal- byla v ráji. Po náročné noci se jí konečně poštěstilo! Takhle se naposled najedla v létě! Sice byla čerstvá tráva mnohem chutnější, ale šlo si stěžovat? S chutí se pustila do sena a v radostné euforii z nalezení místa, které hledala, lízala solný krystal.

Jediné, co jí zde chybělo, byla její rodina. Vzpomínala na to, jak ji vánice odnesla od toho, co znala, a nálada se jí rychlostí světla zhoršila. Když najednou za ní praskla větvíčka, otočila se, aby věděla, co se jí odehrává za zády. Stála tam. Její maminka. Radostně se k ní rozběhla.

O těch dob, kdy srnečka Niki našla krmelec, se měly dobře. Když byla dospělá a měla vlastní mládě, tak ho tam vodila také a říkala mu: „Když se ztratíš, stačí přijít ke krmelci, kde se vždy shledáme.“

A co dva sourozenci, kteří tam nesli kaštany? Ti se tam každý rok vraceli, aby zvířátkům pomohli přečkat zimu.

SOFIE

KNIŽNÍ TIPY

Říká se, že Vánoce jsou nejkrásnějšími svátky v roce, ale jelikož už je dávno po nich, proč si na ně nezavzpomínat alespoň skrze knížky? Naše redaktorka Nela si pro vás připravila pět knižních tipů.

OLIVER - KOCOUR, KTERÝ ZACHRÁNIL VÁNOCE

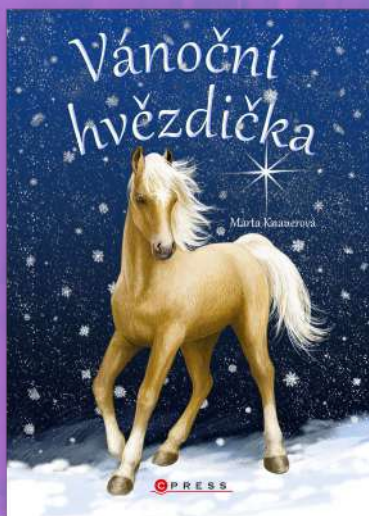
Máte rádi kočky? A ještě více Vánoce? Tak to máte velké štěstí, že jste narazili na tento článek. Protože dnes vám tady představím knihu, jejíž hlavní hrdina je kocour. Na knize se mi nelíbí jenom to, že je vánoční, pěkně napsaná, ale taky jsem ráda, že hlavním hrdinou je kočka, protože já kočky miluji. Kocourek Oliver ztratí střechu nad hlavou, protože myslivna, která byla jeho domovem, shoří. Teď netuší, kde má bydlet. Chtěla bych jenom dodat, že Olivera nikdo nevyhodil přes práh. Naštěstí Oliver není obyčejný kocour, který by to vzdal. S jiskrou v očích se vydá hledat nový domov a nakonec se mu to přeci

jenom podaří. Tuto knížku mám ve zvyku číst si každý rok, jelikož ve mně vzbuzuje vánoční atmosféru a vzpomínky. Vzpomínky jsou tím, co se mi při čtení příběhu vybaví a co si nadále uchovám.

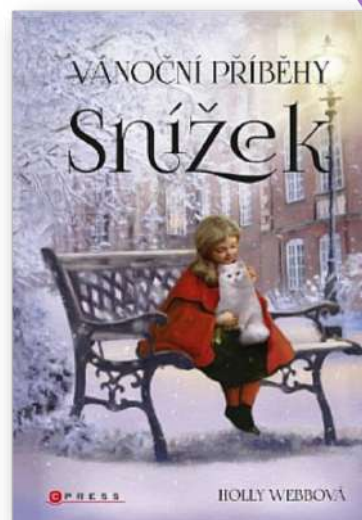
VÁNOČNÍ HVĚZDIČKA

Sice vám nemohu prozradit celý děj této skvělé knihy, ale něco vám tu přeci jenom řeknu. Určitě znáte alespoň jednoho člověka, co miluje koně?! Pokud ne, tak nevadí. Třeba jste to právě vy! Každopádně, hlavní hrdinkou téhle knížky je Ela. Ela koně nadevše miluje a sní o tom, že bude pracovat ve stájích. Jenže když se to dozví kamarádi z její třídy, tak Elu vůbec nechápou - víc vám neprozradím, ať si tento příběh přečtete sami. Příběh této knihy se mi snad nejvíce líbil, když jsem byla ve čtvrté třídě. Jakmile jsem si ho dočetla, tak jsem taky chtěla pracovat u koní. Po roce tenhle dětský sen pominul. Teď chci pracovat v útulku pro psy, tak kdo ví, za jak dlouho mě tahle představa práce přestane bavit. Možná si říkáte: „Ale vždyť je to kniha pro malé!! Sama jsi to četla ve čtvrté třídě!“ Víte, já jsem o té knize ve čtvrté třídě slyšela, a proto jsem si ji půjčila, a i přestože jsem v

šesté třídě, tak se k ní ráda vracím. Stejně jako u té první knížky, mám k této knize, doslova, své nejhezčí vzpomínky.

SNÍŽEK

Jestli máš rád dobrodružné příběhy, tak tahle kniha tě svým dějem doslova pohltí. Jméno hlavní hrdinky zní Amelia a jednoho dne se rozhodne prozkoumat dům, kde ona a její rodina tráví Vánoce. Jakmile najde na půdě tajemný deník, vše se změní.

Co mohu říci? Je to velmi dobrodružné! Takže by sis měl držet čepici, protože tento příběh má všechno, co by takový správný příběh měl mít! Jeho děj je

naprosto úžasný! Je krásně napsán a musím zaklepat, že napsat takovou knihu muselo dát spoustu práce.

Autorka této knihy se jmenuje Holly Webbová, takže když si ji budete chtít najít na internetu, není problém. Navíc píše známou sérii Magická zvířata, kde jsou příběhy zvířat.

Samozřejmě jako u každé knihy, kterou tady píšu, tak ji stoprocentně doporučuji!

Moc se mi líbí příběh, ilustrace, obálka a jako vždy doporučuji i jiné knihy od této autorky. Této knize nemám co vytknout. I když nejste moc velcí čtenáři, či vůbec, myslím si, že u této knihy byste mohli udělat výjimku, jinak přicházíte o hodně! A to nelžu!

LÁSKA K VÁNOCŮM

Tento příběh se zaměřuje na mladou spisovatelku Riley, která má v ranní show živého vysílání propagovat svoji knihu. Jenže potom se jí moderátor zeptá, jak může psát tak přesvědčivé romance, když sama nemá toho osudového muže?

Zbytek příběhu si přečtete sami, jelikož ten, kdo má rád romantiku, si tuto knihu zamiluje. Sama jsem ji četla už mockrát a mohu ji jenom doporučit. Sice nejsem na romantické knihy, ale tato mě doslova obklopila sváteční atmosférou. Je to popravdě jediná kniha s romantickým příběhem, kterou naleznete u mě doma. Je krásně napsaná a nejen to: i obálka je překrásná, a to nemluvím o ilustracích uvnitř knihy.

Rozhodně bych tuto knihu doporučila prakticky všem, kteří mají rádi romantiku a zároveň se chtějí naladit na příjemnou sváteční atmosféru.

SNĚHULČINY VÁNOCE

Tahle kniha je jedním slovem „úžasná“! Nejenže je zase s kočkami, ale navíc je to i nádherný příběh pro každou věkovou kategorii. Jako vždy něco málo prozradím. Sněhulka je kotě slečny Tilly, která vlastní penzion. Emili, která vypomáhá Tilly, má sen mít vlastní pekárnu.

Příběh, dle mého názoru, je dojemný, a když jsem četla komentáře pod touto knihou na stránkách e-shopu „Knihy Dobrovský“, tak vám zaručím (a nejen já), že je příběh krásně napsán a má i velmi pěkný konec. Samozřejmě, jako u minulé knihy je obklopena sváteční atmosférou.

Hádejte, proč jsem ji dala na první místo našeho žebříčku? Někteří možná uhodli: umístila jsem ji tady, protože tuto knihu mám doma, a když jsem byla menší, táta mi ji jako malé četl. Nejvíc se mi tam líbila ta kočka. Od té doby jsem si tuto knihu zamilovala a kdykoliv jsou Vánoce, tak si ji ráda vytáhnou a aspoň prolistuji.

Děkuji, že jste si tento článek přečetli a snad vás zaujal nějaký můj knižní tip.

BÁSNICKÉ MOMENTY

Již v minulém čísle jsme vám představili poetický počín studentky deváté třídy. Ani nyní nezůstáváme pozadu a chceme vám zprostředkovat umělecký pohled na svět naší žákyně Dominiky Drozdkové.

Roční období

*Vítr fouká, slunce svítí,
na louce už kvete kvítí.
Co to slyším v dálce?
Propadli jsme válce?*

*Přišlo jaro, přišlo ráno.
Vše ožívá, vskutku ano!
A co to slyším v dálce?
Propadli jsme válce?*

*Huš, huš, zimo studená!
Bez tebe nikdo nestoná!
A co to vidím v dálce?
Jarní výhru v další válce.*

kresba: ELIŠKA P.

MÓDNÍ TRENDY

„Být stále trendy“ není vůbec jednoduché. Módní styly se proměňují, ale redaktorka Eva nám pomůže se v nich zorientovat. Tak čti, ať jsi schopen udržet s módou krok.

Jak jste si už asi všimli, bez ohledu na roční období se nosí džíny. Tento basic kousek totiž najdeme skoro u všech lidí po celém světě. O těch, které by vám neměly letos v zimě v šatníku chybět, se dozvíte v dnešním článku.

Každou sezonu si totiž džíny projdou zásadní proměnou a můžeme se podle nich velice lehce orientovat. Navíc už velice dávno přestalo platit, že látka denim je ryze neformální materiál.

I když v dnešní době existují různé odstíny džínů, které nosíme, tak stále převažuje modrý odstín. Pro spoustu lidí je to možná překvapení, ale druhou nejnošenější barvou džínů je bílá. Střihy se ale také v průběhu let měnily – namísto, aby se zeštíhlovaly, tak se začaly naopak rozšiřovat.

Ted' bych chtěla udělat ještě místo pro trend, který tady už před pár lety byl a opět se tento rok vrátil na scénu. Ano, někteří už to možná postrehli - vrací se zpět oversize střihy. Ty opět budou ovládat naši budoucí street fashion scénu.

Doufám, že jsem vám pomohla zjistit, co bude pro fashion scénu v roce 2022 zásadní!

DOMÁCÍ BAGELS

Jste doma a uvažujete, co byste si dobrého ukuchtili na večeři, popř. jak zpestřili odpolední svačinku? Máme pro vás tip na velice jednoduché, ale přitom báječné domácí bagels.

K VÝROBĚ BAGELS BUDEME POTŘEBOVAT:

- 250 g hladké mouky
- 3 g soli (cca půl lžičky)
- 250 g jogurtu (nejlépe nízkotučného)
- 1 vejce
- na posyp dle libosti: sezam, mák, lněné semínko, kmín, slunečnice.

POSTUP:

1. Předehřejte si troubu na 190°C. Plech namastěte, nebo dejte pečící papír.
2. V míse dobře promíchejte mouku, prášek do pečiva a sůl.
3. Přidejte jogurt a vymíchejte těsto.
4. Vyjměte těsto z mísy, několikrát prohněťte, dokud nebude lepit.
5. Rozdělte ho na 4 stejné kuličky.
6. Každou kuličku rozválejte do válečku o průměru 2 cm, stočte a spojte konce tak, abyste vytvořili bagel.
7. Potřete všechny rozšlehaným vejcem a posypte zvoleným posypem.
8. Pečte na horním stojanu trouby 10-15 minut.
9. Před řezáním nechte vychladnout aspoň 15 minut.

ELIŠKA

ZAHRA DOMA

Milujete mandarinky a uvažujete, jak zužítkovat zbylé části po konzumaci? Máme pro vás tip: vypěstujte si ze semínka vlastní mandarinky. Taková mandarinka vypěstovaná ze semínka může mít plody zhruba až za dvacet let, ovšem radost nám bude dělat denně.

PŘIPRAVTE SI...

semínka mandarinky
odličovací tamponky (trochu víc, můžeme je měnit)
malou mističku, přes kterou projde teplo
hlínu smíchanou s pískem
květináč

JAKMILE MÁTE PŘIPRAVENY VEŠKERÉ POMŮCKY...

Nejprve si vezmeme malou mističku, do které vložíme tampónek a zalijeme teplou vodou. Poté do mističky vložíme semínko mandarinky a po několik týdnů dohlížíme na semínko, aby mělo dostatečné množství vláhy. Jakmile nám semínko začne klíčit, vložíme jej do připraveného květináče s hlínou smíchanou s pískem. Pak už jen zaléváme vlažnou vodou a pozorujeme, jak nám mandarinka roste.

CLAUDI

Zapomenutá studánka

Kdysi dávno, byla jedna studánka, která měla léčivou moc.

Jednoho dne k ní ale přišla čarodějnice Saša a z léčivé studánky se stala hrozbou.

Achjo, dneska mě nějak bolí hlava, napiju se studánky a bude mi líp.

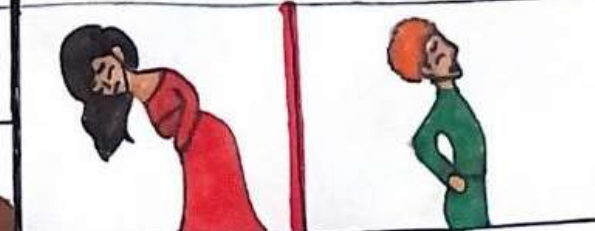

Když se k ní někdo napil, OKANŽITĚ měl tu nejhorší smůlu na světě.

...

AAaa, to bolí!
bolí to ještě víc!

A takhle to trvalo celých 5 let. Do té doby, co si toho nevšimla lesní víla, která měla 5 let dovolenou.

Ach né, to je pohroma, to musím rychle napravit.

Víla nasypala léčivý prášek, po kterém lidé mohou být zase zdraví a mít štěstí.

Víla se poté šla schovat a čekala, až se někdo napije. Ale jak časy ubíhaly, nikdo sem nepřišel.

Achjo, kvůli té čarodějnici už nikdo ke studánce nepřijde..

Víla ale dostala nápad. V noci ke každému přišla, kdo se napil studánky, a posypala na každého-

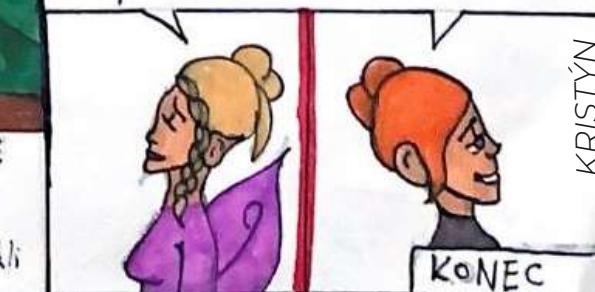

svůj léčivý prášek. Vše skončilo na konci dobře.

Ale na studánku se už bohužel zapomnělo. Lidé studánce potom přezdívali

Zapomenutá studánka

KONEC

ČASÁK KASAČ

7. ročník 2. číslo leden/únor 2022

Šéfredaktorka

Mgr. Monika Sekelová

Redaktoři

Nela Drahotušská
Sofie Hurtová
Linda Kotrbatá
Adéla Lusková
Tereza Lutková
Marina Ostřanská

Externí redaktoři

Claudie Ceníčková, Eva Daňková,
Kristýna Kubáňová, Nikol Kleiberová,
Eliška Potocká, Aneta Šebestová

Externí přispěvatelé

Dominika Drozdková

Grafická úprava

Mgr. Monika Sekelová

Použité fotografie

Dostupné z: www.canva.com;
www.pixabay.com

fotografie:
Claudie Ceníčkové, Lindy Kotrbaté,
Moniky Sekelové, Martina Zemánka

Počet výtisků

0

Web

<https://zskrestova.cz/aktivita/skolni-casopis/>

Vydává a tiskne

ZŠ a MŠ Ostrava – Hrabůvka, Krestova
36A, příspěvková organizace Krestova
1387/36A,
700 30 Ostrava – Hrabůvka

Cena

0 Kč

www.zskrestova.cz

DĚKUJEME ZA VAŠI
ČTENÁŘSKOU
PŘÍZEŇ

© ZŠ KRESTOVA 2022